

lép fel, mint Szabó József aradi színiigazgató tagja, rá szeptember 21-én „Othello”-ban vendégszerepel. Ezután 1859 április 25-én már mint szerződött tag lép fel „Bánk bán”-ban. Midőn a világhírű néger művész, Ira Aldridge a Nemzeti Színházban is fellépett, K. nemsokára utána fellépett Aldridge legkiválóbb szerepében, „Othello”-ban s hogy nem dicsőség nélkül ábrázolta, annak elég bizonyosága az, hogy a közönség még e nagy művész után is lelkes tapsokkal és számos kihívással jutalmazta. 1887 március 26-án nyugalomba vonult. Ez év november 29-én Kolozsvárott is elbúcsúzik tisztelőitől, a „Szegény ifjú története” c. drámában, Laroque szerepében, majd december 9-én Temesvárott is elbúcsúzik. Utolsó fellépte Kecskeméten volt, 1895 november 14-én, „Bánk”-ban. Megh. 1904 július 19-én, Szentmiklóson (Csepelsziget). Neje 1910 december havában húnyt el, Szigetszentmiklóson.

Komáromy Etel, színésznő, sz. 1902-ben, Nagymegyerén. Színpályára lépett 1920-ban.

Komáromy Ferenc (belényesi és borberekli), ügyvéd és író, sz. 1823 dec. 27-én, Marosvásárhelyen, megh. 1896 július 3-án, Kolozsvárott. Jogot végzett Marosvásárhelyen és Nagyenyeden, egy ideig gazdálkodott atyja birtokár. Erdélyben. Az önkényuralom alatt a fővárosi lapok számára regényeket fordított. 1861-ben bíró volt, 1870-ben pedig ügyvédi irodát nyitott. Színműve: „Balogh Gerő”, tört. színmű. Kolozsvárott, 1883. (Jambusokban írta 1880.) „Falun”, „Szirén”, színművek. 1890. U. o.

Komáromy György (ottományi) 1794 július havában „a magyar Jádó színnek megörökítésére szolgáló tőkepenzек kipótolására” 1000 forintot ajánlott fel.

Komáromy Györgyné Vay Anna 1834 június 14-én Pest vármegye közgyűlésén 5000 forintot ajánlott fel egy magyar játékszíni konzervatórium alapítására.

Komáromy Ily, színésznő, sz. 1898 aug. 18-án. Színpadra lépett 1913-ban. A Rákosi-iskolát végezte, 1913-ban.

Komáromy Lajos, hős- és jellemszínész, sz. 1832-ben, Debrecenben, megh. 1884 október 31-én, Brassóban. Színpályára lépett 1850-ben, Csabay és Kilényi egyesített társulatánál. Az 1848—1849-iki szabadságharcban hadnaggyá léptették elő. A világos fegyverletétel után kitünő eredménnyel halad előre pályáján és csakhamar elsőrangú a hős- és jellem-, valamint operett baritonszerepekben. 1861 szept. 1-én a „Liliomfi”-ban fellépett a Nemzeti Színházban, ekkor a „Hölgyfutár” ezt írja róla: „Ügyes, gyakorlott színész, színpadias külsővel s könnyű mozgással. Szerepét jól játszotta”. Egy ideig tagja volt az intézetnek, azután vidékre került. Tíz évig a kolozsvári színház tagja volt, játszott Szege-den is, ahol 1875 december 21-én ülte meg 25 éves jubileumát a „Színházi képtelenségek” c. bohózatban. 1880 július 14-én a Népszínházban vendégszerepelt a „Cornevillei harangok” Gáspár szerepében.

Komáromy Rózsi (G), színésznő, sz. 1900 ápr. 18-án. A Színészegyesület iskoláját 1919-ben végezte. Első szerződése 1919-ben Palágyi Lajosnál volt, Miskolcon, innen Pécsre, majd Szegedre került. Itt férjhez is ment 1924 június 28-án, Gábor György börgyári igazgatóhoz és ezzel búcsút mondott a színpadnak. Főbb szerepei voltak: Julia (Romeo és Julia), Herma (Bizánc), Tisza Ilona (Ocskay brigadéros), Timea és Athália (Aranyember), Éva (Ember tragédiája), Anna (Vengerkák), Julika (Liliom), Minna (Vörösmalom), Anna (Trónörökös) stb.

Komáromy Sámuel, színiigazgató, drámai színész. Színiigazgató volt Győrött, 1834-ben, majd 1841—42-ben társult Szákffy Józseffel és itt működött 1844-ig. 1846-ban Aradon találjuk. Egy időben a Nemzeti Színház tagja is volt és mint ilyent Vörösmarty is dicsérettel említette. A szabadságharc kitörésekor a színpadról a harctérre ment, tüzer lett és mint tüzmaster a Miskolc melletti csatában alig 47 éves korában halt meg. Molnár György így jellemzi: „Igazi született színészegyéniesség, a természettől szűken mért külsővel, de annál több, annál bővebb belső kellékekkel, mint hangorgánium, melyben egész zenekar rejlett és amelyből minden szerephez kü-